

Hobby, håndværk og hvad har det med skolen at gøre?

I formålet for folkeskolen står i første sætning, at skolen skal give eleverne "... kundskaber og færdigheder, der: forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere,...". Og i samme stk. 1 lægges vægt på, at skolen: "... fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling."

Disse mål opnås bedst, når eleverne har interesser indenfor det område, der arbejdes med. Her er alle skolens fag ligeværdige og bidrager hver for sig, på deres måde, til at udvikle eleverne alsidigt og give dem lyst til at fordybe sig i de enkelte fagområder.

En interesse for et område kan blive til en hobby, og en hobby kan udvikle sig i retning af et håndværk. Eller elevernes oplevelser i praktiske fag giver dem erfaringer med, at de kan noget med hænderne og derved overvejer en regulær håndværksfremtid i deres fremtidige arbejdsliv.

For at opnå dette, er der vigtige spørgsmål, der kræver overvejelser, stillingtagen og handling i det politiske landskab. Hvad kræves der, for at skolen kan tilbyde de rammer, der netop fremmer elevernes oplevelser af egen formåen i praktiske fag? I faget håndværk og design er et af de afgørende punkter, at underviseren kan nå rundt om den konkrete elevgruppe. Eller for at sige det mere direkte: At elevtallet pr. lærer er fornuftigt. Ved indlæring af manuelle færdigheder, er det meget svært for en enkelt lærer, alene, at overskue en hel klasse med op til måske 28 elever, samtidig med, at der skal føres skærpet tilsyn og udøves klasseledelse i et værksted, som er anderledes end i et klasselokale. Oveni dette skal eleverne udfordres fagligt indenfor det arbejdsfelt, der undervises i. Bliver elevgruppen for stor, kan det blive nødvendigt at sænke kravene til opgaverne, så de bliver lavere end elevernes niveau, hvilket ikke er i overensstemmelse med skolens formål. I praktiske fag er meget af elevvejledningen en til en, da elever ofte skal have vist, hvordan de kommer videre.

I regeringens folkeskoleudspil er der lagt op til fornyelse/renovering af faglokaler til de praktiske fag. Dette hilses naturligvis velkomment. Så må vi se, hvor langt vi kommer

for de afsatte midler. Et veludstyret værksted skærper interessen i faget, men er ikke alene nok til at øge elevernes udbytte af faget.

Endnu en vigtig, og afgørende, faktor er undervisernes faglige niveau. Her peger pilen bl. a. på læreruddannelsen. Ingen tvivl om, at de gør, hvad de kan indenfor deres bevilgede rammer. Det er netop disse rammer, der trænger til en udvidelse. Vi var mange, der havde håbet på væsentlig mere undervisningstid til de studerende i deres undervisningsfag, så de både mestrer og er parate til differentiering i deres stof, når de står med eleverne i skolen.

Hvis det halter indenfor de ovennævnte faktorer, er der en risiko for, at undervisningen må snævreres ind. I håndværk og design kan det være elever, der ikke får kundskaber og færdigheder indenfor området og dermed oplever, at de ikke lykkes i faget. Dette resulterer i, at elevernes alsidige udvikling begrænses. En fordybelse i et område drives af interesse og nysgerrighed indenfor feltet.

Når dette derimod lykkes, er der en chance for, at eleverne har fået en interesse i et område, der kan blive til en hobby, de kan have glæde af mange år frem i tiden, både for sig selv og hobbyen kan være afgangspunktet ind i et socialt fællesskab med ligesindede. For nogle bliver hobbyen også en adgang til deres arbejdsliv. Derfor er en styrkelse af de praktiske fag og områder i skolen altafgørende.

God fornøjelse med dette blads tema: Hobby, håndværk, kunsthåndværk.

Alle medlemmer og læsere ønskes en glædelig jul og et godt nytår.

Irene Egeskov Andersen